

אור הגנוז

הרסנה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 276

התחזקות

הנחל נובע הצדיק הגדול במעלה מאוד, שהוא חידוש שבחידושים, חידוש נפלא ומרא מאוד מאוד, בעוצם עמקות חכמתו הרמה מאוד בן החיים העולה עד רום גבהי מרומים לעילא לעילא, יכול להאיר בכל אחד השגת אלוקות, אפילו אם נפל למקום שנפל. עיקר התגרות הבעל דבר, להעלים ולהסתיר את אור הצדיק האמת. ואין לנו שום עצה ותחבולה, רק שנתגבר ונתאמץ בכל כוחנו לנוס ולפרוץ ולברוח להצדיק שדולה ומגלה העצות העמוקות שעליהם גדלה האמונה.

רבי ישראל דב אדסר

התחזקות

העיקר והיסוד שהכל תלוי בו בעבודת השם הוא ההתחדשות, אסור לנו להזדקן ולחשוב שהגענו כבר לאן שהגענו, וכבר אנחנו יודעים או משיגים משהו בהשגת השם יתברך, כי כמו שהבורא יתברך הוא אין סוף, כך גם הדרך שלנו להתקרב אליו היא אין סופית. ואם כך לא שייך להגיע אף פעם ואסור לנו להזדקן. רק בכל פעם אנחנו צריכים להתחיל מחדש כאילו לא התחלנו אף פעם.

כמו כן גם אם ניסנו להשתפר ולהתעלות ולא עלתה בידנו, אל לנו להתייאש ולחשוב כי אבד תקווה, אלא תמיד יש לקום ולהתחיל התחלה חדשה כאילו לא התחלנו לעולם.

כי האמת שהשם יתברך מחדש בכל יום מעשה בראשית, ואם כן גם אנחנו בכל יום ברייה חדשה. שלא היתה אף פעם בעולם. כך אנחנו צריכים להסתכל על הדברים, ובכך אנחנו צריכים להאמין.

חודש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

החסד הנועם רבי נתן - ליקוטי הלכות

חסד האחרון שהוא שלים יתיר, שע"י החסד הזה גם הוא יכול להינצל מן העונש ע"י תשובה, וגדול החסד הזה כל כך עד שיכול להפוך עוונות לזכויות, וזה החסד הוא בחינת סתרי תורה, בחינת שורש תורה שבעל-פה, כי זה עיקר בחינת תורה שבעל-פה, כי זה החסד אי אפשר לגלות כלל כי אם מפה לאוזן.

כי תכף כשהאדם חוטא ח"ו אזי השם יתברך כמסתיר פניו ממנו, כמו שכתוב (דברים ל"א): "והסתרת פני, ואנוכי הסתר אסתיר פני וכו'" כי כך ראוי לו, לרחוק ולהסתיר פניו ממנו על פי דרכי משפטי התורה הקדושה שהיא מחייבת לענוש את הרשע ולרחוק ולא לקרבו. אבל באמת השם יתברך חפץ חסד הוא ובאמת לאמיתו הוא צופה לרשע וחפץ בהיצדקו, על כן גילה לצדיקים בעל פה דרכי התשובה להורות את בני ישראל איך להתנהג בתוקף ההסתרה באופן שיחזרו ויתקרבו לאביהם שבשמים, וזה עיקר בחינת תורה שבעל פה שנמסרה לצדיקי הדור האמתיים, כי זה הדבר משנה בכל דור בכל אדם ובכל זמן, כי לא כל אפיו שוין, כי כל אחד כפי נשמתו וכפי קלקולו וכפי מהותו- כן צריכין לנהוג אותו בדרכים ועצות ישרות באופן שישבו אל השם וירחמנו.

על כן אי אפשר לזכות לעצה שלמה כי אם ע"י הצדיקים האמתיים שהם בחינת קדשי קדשים, שהם ממשיכין העצה משם מקדשי קדשים, בבחינת ישלח עזרך מקודש וכו'. כי עיקר העזר והישועה הוא העצה השלמה באמת, כי שם בבחינת קדשי קדשים שופע החסד העליון שהוא בחינת שכל הכולל שהוא בחינת סתרי תורה שמשם נמשכין כל השכליים וכל העצות שבעולם, ומשם נמתק הכל, כי העצה היא הישועה כמו שכתב רבינו ז"ל (סי' קמג) על הפסוק "ותשועה רוב יועץ".

כי באמת העצה בשרשה הכל אחד, כי בשורש- הכל הוא כולו טוב כולו אחד, כי שם אין שום רע כלל, ושם אין שייך חלוקת העצה כלל מאחר שכולו אחד כולו טוב, רק למטה במקום אחיזת עץ הדעת טוב ורע משם נמשך חלוקת העצה לשתיים, כי מאחר שיש טוב ורע נמצא שיש שני דברים, וצריכין עצה לדבק עצמו בטוב ולהתרחק מהרע.

אורח חיים ג'- הלכות סוכה ז'

כי יש תורה שבכתב ותורה שבעל פה, והם נמשכין מבחינת נגלה ונסתר שבתורה. כי התורה שבעל פה היא בחינת נגלה, כי הדבר נכתב והוא באתגליא והכל יכולין לראותו, אבל תורה שבעל-פה היא בחינת דברים הנאמרים מפה לאוזן, שזהו בחינת סוד שלא ניתן להתגלות, בחינת נסתר (ואעפ"י שבאמת בתורה שבכתב ובתורה שבעל-פה בכל אחד ואחד יש נגלה ונסתר כידוע, אבל בכלליות שניהם, נחשב תורה שבכתב בחינת נגלה, ותורה שבעל-פה בבחינת נסתר).

ואלו השני בחינות שהם תורה שבכתב ותורה שבעל-פה, שהם בחינת נגלה ונסתר, נמשכין מבחינת כלליות קיום התורה ובחינת תשובה, שהם בחינת שני חסדים זה למעלה מזה, בחינת השם השם אל רחום וחנון וכו', ודרשו רז"ל (ר"ה יז'): אני השם קודם שיחטא, ואני השם לאחר שיחטא. השם, הוא בחינת חסד ורחמים כידוע, הינו שיש חסד גדול אצל השם יתברך שהוא מתנהג בו עם האדם קודם שיחטא, ויש עוד חסד גדול ביותר, הינו החסד הנפלא שהשם יתברך מתנהג בחסדו בכל דור לאחר שיחטא האדם, שהוא יתברך מתנהג עימו בחסדו להחזירו בתשובה להנטותו לתחייה.

וזה החסד לאחר שיחטא גדול הרבה ביותר מהחסד הראשון, שזהו בחינת מה שכתוב בזוהר הקדוש: "השם השם פסיק טעמא, קדמאה- שלים, בתראה- שלים יתיר". כי החסד הראשון, דהינו בחינת אני השם קודם שיחטא- זהו גם כן חסד גדול מאוד, אבל החסד האחרון אחר שיחטא, זה החסד נפלא ומרא מאוד וגדול הרבה יותר מן הראשון.

והם בחינת תורה ותשובה, כי החסד הראשון הוא בחינת כלליות התורה, דהינו מה שהשם יתברך ברא אותנו בחסדו ונתן לנו את התורה בחסד חנים להחיותנו כיום הזה, שזהו בודאי חסד גדול מאוד, אבל זה החסד הוא עדין בחינת נגלה, כי זה החסד גילה השם יתברך לכל, כי נתן לנו את התורה ובאר לנו כל מצווה ומצווה עם כל פרטיו ותנאיו איך להתנהג כדי לזכות לחיים אמתיים, כמו שכתוב (דברים ל'): "ובחרת בחיים".

אבל מי שנטה מדרכי השם ועבר ח"ו מה שעבר, אזי החסד הראשון שהוא בחינת תורה מחייב את עונשו הראוי לו ככתוב בתורה, אבל עדין יש

יש ענין שנתהפך הכל לאומה!

שאלה- רציני לשאול דבר שמעניין אותי, מה התכלית שירדנו לעולם, מה התכלית של לימוד התורה והמצוות, מה יוצא מזה? חקרתי קצת והבנתי שהתכלית היא דבקות בהשם שזה התענוג הכי גדול, אשמח שהרב יסביר לי מה זה אומר.

תשובה- התכלית שבאנו לעולם הזה הוא להכיר את הקב"ה, כמו באזור "בגין שישתמודיעין ליה", שהאדם צריך להכיר את הקב"ה מכל פרטי הבריאה, וצריך להחדיר לעצמו אשר דומם צומח חי ומדבר זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל.

התורה הקדושה היא חכמתו יתברך וככול שהאדם לומד יותר תורה הוא נכנס יותר בחכמתו יתברך, התפילה היא המשכת אור האין סוף ברוך הוא דרך כל העולמות עד לעולם הגשמי והחומרי הזה. המצוות שהאדם מקיים הם כביכול איברים של הקב"ה, כי יש רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים של האדם, וע"י קיום כל מצווה ומצווה הוא ממשיך על כל איבר ואיבר אור וחיות ודביקות באין סוף ברוך הוא, ויש שס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידים של האדם, וע"י שהאדם נזהר לא לעבור על שום לאו, ע"י זה הוא מאיר את אורו יתברך בתוך דמיו ועורקיו, שהדמים זורמים שם.

ככול שהאדם זוכה לקדש את עצמו ואת אבריו ע"י זה הוא זוכה להתדבק בו ולהרגיש את עונג השם עוד כאן בעולם הזה, כי אומר רבינו שאשרי מי שלא מטעה את עצמו בזה העולם כלל, כי מי שיש לו עיניים רואה את גודל הרחמנות שיש על נשמות בעולם הבא, כי שם בעולם הבא נמצאים בני אדם ערומים ממש ואין להם אוכל ושם אי אפשר לרחם עליהם, כי כאן בעולם הזה עוד אפשר לתת לאדם אוכל ולבוש, אבל בעולם הבא איזה לבוש ואוכל הוא צריך? הלא רק של תורה ומצוות, וזה מה שטרח ויגע בעולם הזה. אבל מי שזוכה להתקרב לצדיק האמתי הוא יכול לרוץ לצדיק וליקח אצלו איזה מלבוש להתלבש עצמו, אשרי מי שזוכה לחטוף בכל יום תורה ומצוות ומתקרב ומתדבק בצדיקים האמתיים.

בהירות הדרן

ברוך זרובבל

אומר רבינו בתורה ד' בליקוטי מוהר"ן: "כשהאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כמו שכתוב בהשם אהלל דבר, באלוקים אהלל דבר". בתורה זאת מסביר לנו רבי נחמן שכשהאדם יודע שגם המאורעות שנראים לו כטובים, שזה בחינת 'השם אהלל דבר' כלומר 'השם' שזה בחינת רחמים, שהטוב והחסד נראה בגלוי לאדם, וגם המאורעות שאינם נראים כטובים, שזה בחינת 'אלוקים אהלל דבר' כלומר 'אלוקים' שזה בחינת דין. כאשר האדם יודע שגם החסד והטובה שיש לו וגם הדין והיסורים שהוא עובר, הכל מהשם יתברך והכל לטובה, אז הוא מרגיש, חי וטועם בעולם הזה מעין עולם הבא, שהוא עולם שכולו טוב.

ונשאלת השאלה, מדוע השתמש רבינו במילה "יודע"? הרי כאשר האדם עובר ייסורים וקשיים, הוא לא באמת יודע שזה לטובתו, הוא יכול להאמין בכך, אבל כיצד יוכל לדעת בביטחון גמור שאכן כל מה שהוא עובר עליו זה לטובתו וכיצד יגיע למדרגה זאת, שהיא מביאה את האדם להרגיש ולטעום מעין עולם הבא.

בספר המידות מסביר לנו רבינו, שאם האדם מאמין בדבר מסוים באמונה חזקה ושליומה, אזי זוכה לאחר מכן לדעת את זה גם בשכל. כי אמונה זה ראשי תיבות של "נפתחו השמים ואראה מראות אלוקים" והיא הפתח והשער לכל השגות האלוקות ודעת דקדושה.

ובכן, אם האדם רוצה לזכות ולדעת שכל מאורעותיו הם לטובתו, גם מאורעות כאלו שאינם נראים ומובנים לו שהם לטובה, הוא צריך להתחזק קודם כל באמונה חזקה, שאפילו שאני לא יודע ולא מרגיש, אני מאמין. כמו כן הוא צריך להביא את האמונה לידי מעשים, לחיות את זה. וזה מה שמדגיש לנו רבינו, 'בהשם אהלל ובאלוקים אהלל', שלא מספיק שאני מאמין בכך, אלא אני צריך לשבח ולהלל את השם יתברך גם כאשר הוא מתנהג עימי בחסד וברחמים וגם כאשר במידת הדין חלילה, כי אפילו שעדיין אני לא מחזיק בידעיה הזאת ועושה זאת לא מכל הלב, אני מאמין בכך ועושה פעולות ואחרי המעשים נמשכים הלבבות.

ואם יתמיד האדם, יאמין ויתחזק בעבודה זאת, שבכל מה שעובר עליו הוא יחזיק באמונה החזקה שהשם יתברך עושה הכל לטובתו, ועוד הוא מוסיף להלל ולשבח את השם יתברך גם על הדברים שנראים ומורגשים לו כטובים וגם על הדברים שלא נראים לו כך, בודאי שסוף כל סוף בזכות האמונה החזקה הזאת יזכה גם לראות ולהשיג זאת בדעת וידע שהכל טוב והכל לטובה ויזכה לחיות חיים שהם מעין עולם הבא.

אתה נמצא במקום בו נמצאות מחשבותיך ודא שמחשבותיך נמצאות במקום הנכון

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

בתיקוני הזוהר מובא, שתיבת "שמע" שהיא התיבה הראשונה ב"קריאת שמע" היא ראשי תיבות "שאו מרום עיניכם", כלומר "שמע" שהיא קבלת עול מלכות שמיים, נעשה ע"י שהוא רק נושא עיניו השמימה במחשבה טובה. ופעולה קלה זאת של נשיאת העיניים השמימה במחשבה טובה, הרי היא פעולה של רגע אחד... וזה מה שמרמז לנו הזוהר הקדוש בראשי תיבות של התיבה הראשונה מ"קריאת שמע" שברגע אחד, בנשיאת העיניים למעלה- הוא כבר פעל "שמע", כבר קיבל עליו עול מלכות שמיים...

אכן, כאשר האדם מתעורר לרגע משנתו, אפילו שלאחר מכן הוא ממשיך בשנתו, הוא יכול כבר לעשות פעולה של קבלת עול מלכות שמיים, היינו שישא עיניו השמימה וידבר דיבור להשם יתברך. קראו לך מהשמיים, תן תגובה כלשהי, לפחות "שאו מרום עיניכם" שא עיניך השמימה ודבר איזה דיבור, תן אנחה אמיתית להשם יתברך, גם בזה יש משהו, משהו גדול מאוד...

יש שיחה מרבינו שאם האדם מתעורר באמצע הלילה מהשינה, לא יחזור לישון מיד רק יחטוף איזה דבר שבקדושה, כגון שידבר איזה דיבור לפני השם יתברך. כלומר, אם הוא מתעורר בזמן שעדיין אינו חושב לקום ולרדת ממיטתו, כגון שעדיין לא ישן מספיק- לא ימשיך בשנתו מבלי לפעול מאומה, אלא יעשה מיד איזה דבר שבקדושה, כגון שידבר איזה דיבור לפני השם יתברך, או יוציא לפחות אנחה עמוקה מקרב לב להשם יתברך... צריך להרגיל את עצמו שיגיע למצב כזה שכאשר הוא רק פותח את עיניו, והינה הוא כבר שוב עם השם יתברך...

כאשר האדם מתעורר לפתע משנתו, הוא צריך להתבונן לרגע ולחשוב, והרי זה שנתעורר משנתו הוא גם מלמעלה, כלומר "קריאה" אליו, ודאי הוא "רמז" שמרמזים לו מלמעלה, ואם כן עליו להקשיב לרמז זה... מדוע לא יעשה מה ששיך לעשות באותו הרגע? מדוע לא ירים עיניו השמימה וידבר איזה דיבור להשם יתברך, כדי שהקריאה לא תהייה לריק והרמז והרמז יובן היטב ויקשיב אליו...

ספרים מיוחדים בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב'

מסע אל הפנימיות ע"פ הסיפורי מעשיות והתורות של רבינו

מדרך מעשי למודעות עצמית וחשיבה חיובית ע"פ רבי נחמן מברסלב

דרכי התשובה ע"פ רבי נתן מברסלב

קיצור ליקוטי הלכות של רבי נתן מברסלב

להזמנות- 0544-525396 / 03-9091753

המבצע עד גמר המלאי המעוניינים לתרום למבצע יתקשרו לטל הנ"ל

קו השיעורים אור הגנוז ברסלב - 03-7739866

שלוחה 1 ליקוטי הלכות של רבי נתן, שלוחה 2 שיעורים כללים ברסלב, שלוחה 3 שיעורים בסיפורי מעשיות של רבינו, שלוחה 4 שיחות חברים, שלוחה 5 שיחת חיזוק שבועית, שלוחה 6 פינת המאזינים.

גליון מוקדש לעילוי נשמת

יהודה בן מרים | פנינה בת אסתר ת.ג.צ.ב.ה

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

מי שהוא במדרגת אברהם, הינו בחינת בעל נפש, אזי בודאי כל אכילותיו וסעדויותיו בבחינת לחם הפנים, בבחינת: התהלך לפני. התהלך, זה בחינת רגליו, בחינת פרנסתו, בחינת: ואת היקום אשר ברגליהם. התהלך לפני, שנעשה מהם בחינת פנים. וזה בחינת: לחם חם ביום הלקחו, הינו לחם הפנים, הם לחם חם, דרגין דאברהם, שהוא בחינת כחום היום. ואז כל העכו"ם וכל הכוכבים ומזלות שהם תחתיהם, כולם הם טורחים בשביל זה האיש, בבחינת: שב לימיני, בחינת אברהם, עד אשית אויבך הדום לרגליו, שהם טורחים בשביל פרנסתך, בבחינת: לחמנו הם סר צילם מעליהם, כי מראה חמה עמוקה מן הצל. חמה, בחינת כחום היום, בחינת לחם חם, אבל כשסר צילם, אזי נתעלה ונתראה מראה חמה, דרגה אברהם, והם נשפלים תחתיו, בבחינת: עד אשית אויבך הדום וכו'.

אליהם אתרופה

רבי נתן

*צריכין להתעסק וללמוד נפשו בכל יום, כי פלאי חמה
 הפצת לא איוז אחד. ואילו לשיעור אנו הלם יתברך
 אפינצ'א, באשר בטחוננו חזק באיזה כוחו של הפקן דקדושה
 , אך על פי ס' אי אפשר אלא אחד אפינצ'א מניחות ויסורים ומאחיות
 הלם יתברך יוחם ליהיב הכל בחסד גדול, על כן הפכרו לילך כל אחד עם אה
 לומיד אמתן הוא צ"ל איזה לער אחת או למיני, ויכיל לייחוד אפינצ'א יתברך,
 ולגד פיוס ייביה בלחמה כי מדות הלם הוא מן צדקתו, ובליתיס פאלו צריכין אולך
 כזה יותר ויותר. למהו אלא אכבדו וכברו פילב כל מה לרדבר בינונו, איך רבינו צ"ל
 חזק אנו חכבר כל מה לרדבר צ"ל צ"ל ויך הקדמותי אכמ בדיבורנו לרברכו
 ליעבור על כל אחד מניחות וצדמות, הלם יתברך יאמר לצדמותנו די ויתרסק הכל
 אטובה.*

חשיבת נפש רבי אלתר טפליקר

כל הרוצה לגשת אל הקודש לזכות להתקרב אל השם יתברך, העיקר להרבות בתפילה בינו לבין קונו, כמבואר כמה וכמה פעמים. אבל גם זה בעצמו כבד על האדם מאוד, ונדמה לו שאינו לו שום דיבורים ואינו יודע מה להתחיל לדבר, וברוב המקרים נדמה לו שליבו בל עימו, ואם ידבר דיבורים, הם גם כן בלא שום התעוררות הלב. ועל כן צריך בתחילה לעמוד כאילם, רק ישתוקק ויצפה ויתלה עיניו למרום, שישפיע לו דיבורים חמים כגחלי אש וישיב דעתו היטב היכן הוא בעולם ולהיכן נטעה וגודל עוצם הרחמנות שיש על נפשו שנתרחק כל כך. רק אף על פי כן צריך לחפש ולמצוא בעצמו גם נקודות טובות בכח וזכות הצדיקי אמת שנשען עליהם. ויעמוד ויצפה וישתוקק, שישפיע לו השם יתברך דיבורים חמים, עד שיזכה להתעוררות גדולה לדבר בחמימות דקדושה.

בעיר סלוצ'ק התגורר קצב ירא שמים ולו אטליז מצליח. ביום חמישי אחד עבר ליד החנות רופא יהודי מן המשכילים והתפלא לראות כיצד לפתע ברגע אחד מתרוקנת החנות מיושביה. לאחר שגורשו משם על ידי בעל הבית בעצמו. הדבר הפליא מאוד את הרופא והביע בפני הקצב את תמיהתו: כיצד יתכן שדווקא ביום חמישי היום העמוס ביותר בשבוע, מרשה אתה לעצמך לגרש מחנותך את הקונים? "פשוט מאוד" השיב הקצב בתמימות. "בעוד כמה דקות מתחילים מנחה, אחרי מנחה יש שיעור ואחרי השיעור יש ערבית... אני מוכרח לסגור את העסק. "הפרנסה?" תמה הרופא. "הפרנסה משמים!" השיב הקצב. דבר שני, ככל הנראה אינני עתיד לחיות מעבר לגיל מאה ועשרים עלי לדאוג גם לעולם הבא שלי. "אתה מאמין בעולם הבא?" תהה הרופא. "בודאי" ענה הקצב בלי למצמץ. "שמא חפץ אתה לקנות את העולם הבא שלי?" שאל הרופא בקול לועג. "בכמה תמכור לי אותו?" שאל הקצב במקום תשובה. רובל אחד בלבד הפריד בין הקצב חדור האמונה לעולם הבא של אותו פוחז.

שנים עברו. בבוקר בהיר אחד מופיעה בפתח חנותו של הקצב אשה בוכיה, ניגשת אל הקצב ובפיה שאלה "האם אתה זוכר את ד"ר פלוני?" "לא" ענה הקצב. "משהו כאן מאוד מוזר" אומרת האישה, "הרופא הזה היה בעלי, עד אשר נפח את נשמתו, מאז אין לי מנוחה, כל לילה הוא בא אלי בחלום ומספר לי שהוא בעולם האמת, ושבמשפט שנעריך לו נגד דינו לגיהנום לאחר שכמעט לא נמצאו לו זכויות והזכירו לו שלפני כמה שנים מכר את כל זכויותיו לקצב פלוני. ברחמים גדולים הצליח בעלי לקבל התר מיוחד לבוא אלי בחלום ולספר לי את הסיפור כדי שאספר אותו בפניך. לאחר ששמע את הדברים נזכר הקצב באותו מקרה, אך סרב לבטל את העסקה. "את האמת" אמר הקצב, "כשרכשתי מבעלך את העולם הבא שלו לא חשבתי שהוא שווה יותר מרובל. אך כעת את מביין שהעולם הבא שלו שווה יותר מרובל, ואני בהחלט לא מוכן לוותר עליו בשביל רובל. משלא הועילו כל ניסיונותיה לשנות את דעתו, שבה האישה לביתה בפחי נפש.

למחרת בבוקר לאחר תפילת שחרית יוצא הרידב"ז עם תלמידיו ומולו הגיע אישה עם הסיפור. הרידב"ז שמע ושאל את האישה "ומה את רוצה שאעשה?" "אני רוצה לתבוע אותו לדין תורה!" מצוין, היום בחתם אחר הצהריים בבית הכנסת הגדול של סלוצ'ק" חתם הרב את השיחה. בשעה חמש בדיוק נכנס הרב עם שני דיינים נוספים, לאחר שסיפרה האישה את הסיפור. פנו הדיינים לקצב ושאלו אותו מה יש לו לומר. הקצב ענה להם "כשקניתי, לא ידעתי שהעולם הבא שלו שווה משוה, אבל עכשיו שאני יודע, איני רוצה לבטל את העסקה.

בזמן שהדיינים התעסקו נחלקו בקהל הרוגש מי צודק. לאחר חצי שעה פסק הרידב"ז דין המחולק לשלוש. החלק הראשון - אין בכלל מושג למכור את העולם הבא. הקב"ה לא נתן לנו מצוות סתם. הוא בחסד וברחמים נתן לנו בית לדור בו ולאחר מכן ביקש מאתנו להניח מזה, כאשר הוא נותן לנו שכר על כך זה עוד חסד, האם זה אומר שאנו יכולים למכור את זה למישהו. לכן נמצא שהמכירה מבוטלת. החלק השני - נכון שהמכירה מבוטלת, אך מי שמכר את העולם הבא שלו אין לו חלק לעולם הבא. ולכן העולם הבא לא שייך לרופא שאינו מאמין וגם לא לקצב שהעסקה לא קיימת. החלק השלישי - הואיל ועכשיו שעסקנו בעולם הבא ועל ידי כך התחזקנו כולנו בזכות הרופא, אנו נקראים תלמידים שלו ולא יכול להיות שהתלמידים יהיה להם חלק לעולם הבא ולרב (הרופא נקרא רב הואיל וחיזק אותם) לא יהיה חלק לעולם הבא. וכן גם בזכות הקצב שעשה איתו את העסקה גם לו יש חלק בפרסום האמונה, לכן הם שותפים ויחלקו חצי חצי. והואיל וכך גזרו בית דין של מטה כך יגזרו בית דין של מעלה.

קחו אצרכי החיים שלנו >>

רדיו ברסלב 24 שעות ביממה, ספרים וחוברות, מדבקות, עלון חודשי, נסיעות לאומן מאחרים ועוד....
 שיעורי תורה להאזנה ולצפייה עם אפשרות הורדה למחשב ולנגן.

אור הגנוז ברסלב - Or-breslev.co.il

**רוצים לקבל את האלון אור הגנוז ברסלב?
 פסק בחודש בחייל או קדוואר?**

שילחו בקשה למייל - orhagnuz@gmail.com

אברכים יראי שמיים יאמרו קדיש או ילמדו כל יום במשך שנה לעילוי נשמת יקיריכם - לפרטים 0544-525396 | 050-4177556 (בתשלום חודשי)

תיקון הכללי להפצה
 תיקון הכללי גדול כיום מפואר בדפי כרומו עם למיניצה
 ב-1.00 ₪
0544525396
039091753

נסיון האור של רבינו!
 אומר רבינו הקדוש
"ממי שאני לוקח לו אני נותן"
 הצטרפו להפצת תורתו של רבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב - קבלו פעם בחודש חבילת עלונים להפצה. ותזכו לכל הברכות והישועות בעולם הזה ובבא.
הפצה ראשית - 0544-525396

אוצר היראה

מי שרוצה לטעום טעם אור הגנוז, הינו סודות התורה שיתגלו לעתיד, ירבה בהתבודדות בינו לבין קונו וידין וישפט את עצמו בכל עת, על כל עסקיו ומעשיו, אם כך ראוי והגון לו לעשות ולהתנהג כנגד השם יתברך הגומל עימו טובות בכל עת ורגע. ועל ידי זה יסיר מעליו כל הפחדים ויראות נפולות ויזכה לדעת שלם שאין ממי להתירא רק מהשם יתברך שהכל ברצונו. ואת כל אשר על ליבו ישיח לפני השם יתברך ויודה לו וישבח אותו ויבקש על כל צרכיו כי בזה תלוויים כל עבודתו ותיקונו.

אומר רבנו ז"ל שהתבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל, וכל גדולי הצדיקים לא הגיעו למעלתם אלה שהתמידו בהנהגה זאת ימים ושנים ועל ידה הגיעו ועלו בכל המדרגות, כי בודאי אפשר להשיג ולהגיע לכל המעלות כאשר האדם משתף את השם יתברך בכל מה שעובר עליו, ומבקש את עזרתו ומודה לו על כל מה שעבר.

כי השם יתברך מצפה ומחכה ומיחל לתפילה ולדיבור של ישראל ואומר רבי נתן שכאשר יהודי מדבר עם השם יתברך, עוזב השם יתברך כביכול את כל העולמות כולם ומקשיב לזה היהודי המפרש לפניו שיחתו בפשיטות ובתמימות.

על ידי השיחה שמשחיח ומדברים בינו לבין קונו ומוציאים בפה הכיסופים והרצונות הטובים, על ידי זה מוציא הנפשות טובות מין הכח אל הפועל ונוקב את ליבו כמו המים הנוקבים את הסלע ואז נפתח ליבו להרגיש אלקותו יתברך.

וכשמדבר לפני הקדוש ברוך, הוא ומפרש שיחתו בטענות ובקשות ורוצה לנצח אותו יתברך, יש לקדוש ברוך הוא תענוג ושמחה מזה שמנצחים אותו. על כן הוא יתברך בעצמו שולח לו דיבורים בפיו כדי שיוכל לנצח אותו. ועל כן הדיבורים שהאדם משיח ומדבר בינו לבין קונו הם בחינת רוח הקודש כי על ידי שנכנס לזה ומכריח עצמו לדבר לפני השם יתברך, שולח לו השם יתברך דיבורים בפיו שהם בחינת רוח הקודש.

בדורות אילו בסוף הגלות, שהיצר הרע מתגבר מאוד מאוד והדורות חלושים מאוד בגוף ונפש ומבולבלים ומטורדים אי אפשר להינצל כי אם שירגיל עצמו האדם לקבוע לו זמן מיוחד בכל יום בה יישב את דעתו ויחשוב על תכליתו ומעשיו וישיח בינו לבין קונו על כל מה שעובר עליו. ואת כל אשר על לבבו ישיח לפניו ועל ידי זה ינצל מכל מה שצריך ויזכה להתקרב אל הטוב והקדושה.

כי בודאי צריך האדם להחזיק בחוזק גדול בהנהגה זאת ויקפיד לישב את דעתו בכל יום, כדי שיוכל להתגבר ולעבור את כל מה שצריך לעבור בזה העולם.

אחד מהנקודות החשובות ביותר של דרכי התמימות, זה להתרגל שלא להקיש מנושא לנושא ומרגע לחבירו, כלומר אף על פי שבנושא מסויים אני לא הצדיק הכי גדול, אין זה אומר שבנושא אחר אני לא יכול להתנהג ברמה גבוהה. וכמו כן אעפ"י שעד הרגע הזה לא התנהגתי בצורה האדיאלית והטובה ביותר, אין זה אומר כי איני יכול להתחיל עכשיו מחדש.

אם האדם הולך בתמימות ולא מחשב בכל פעם חשבונות על מה שהיה איתו, אלא משתדל כל הזמן לעשות את מה שהוא יכול, בן אם זה לומר איזה דיבור שבקדושה או לעשות עוד מצווה וגמילות חסדים, בסופו של דבר "וקובץ על ידי ירבה" (משלי ג).

ובדיוק כמו שמביא מרן בעל היחפץ חיים' בהקדמה של הישמירת לשון בשם גאון אחד שנשאל ע"י אדם אחד, אם לא כיוון ברוב התפילה והוא עומד בסוף התפילה, באיזה אופן יעורר את נפשו להתחיל לכונן, והשיבו, משל למה הדבר דומה, לילדה אחת שעמדה בשוק עם סל גדול של ירקות כדי למכור אותם, ובא אדם אחד והתחיל לחטוף ירקות מהסל, ונבהלה הילדה ולא ידעה מה לעשות. עמד שם פיקח אחד ואמר לה, למה את מחכה? עד שהוא יחטוף לך את הכל? הנה בזמן שהוא חוטף, תחטפי גם את, וכל מה שתצליחי לקחת, ישאר שלך.

כך הוא הדבר ממש בעניין התפילה וקיום המצוות, הנה היצר הרע מתגבר על האדם ומפיל עליו עצלות, מחשבות זרות או מפיל אותו בעבירות, עד שעל ידי זה לא כיוון בכמה ברכות מהתפילה או נפל ברוחו, גם אתה חטוף וזרז את עצמך בכל כוחך לכונן בברכות אשר לפניך, וקיים מצוות ומעשים טובים כפי יכולתך. ומוסיף היחפץ חיים' כן הדבר ממש בעניינו, היצר ניצח אותך ביום זה בדיבורים אסורים, אתה עמוד והתחזק נגדו למחר לנצחו. ואפילו אם ח"ו יקרה שינצחך עוד הפעם, אעפ"י כן חזר והתחזק נגדו להלחם איתו, ובודאי יעזרך הקב"ה שתהיה גם כן מהמנצחים, כי הבא לטהר מסייעין אותו.

אבן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

במעשה מחיגר, בתחילת המעשה, כאשר החיגר יוצא למסע עם בעל העגלה כתוב שם: **ושכר לו עגלה ונאמן ובעל עגלה ונסע. ובא לאכסניא ואמר הנאמן שילינו שם, ולא רצה והפצירו והוא עיקש אותם ונסעו משם, ותעו ביער ונפלו עליהם גזלנים."**

אז החיגר, שהוא למעשה אחד שלא כל כך בקי בהליכה בדרכי השם, הוא יוצא למסע של חיפוש עצמי ושל חזרה בתשובה, ולוקח לו גם בעל עגלה ונאמן, כאשר בעל העגלה הוא אחד שמדריך אותו במסעו הרוחני, ואילו הנאמן הוא הצדיק שעליו נאמר בכל ביתי נאמן הוא.

ובכן כאשר הם מגיעים ללילה, שזה כל מני תקופות חשכות שעוברות על האדם, הנאמן שהוא הצדיק מייעץ לו "לינו פה הלילה" כלומר נותן לו עיצה, אם אתה כרגע נמצא במצב של חושך, או ירידה ועצבות, עכשיו זה לא הזמן להתקדם, עכשיו זה הזמן להמתין, לצבור כוחות, להחזיק במה שיש. במצבים של חשכות ולילה, אנחנו צריכים להחזיק בעיקר ברצונות ובכיסופים, כעת אנחנו בונים כלים, הירידה היא תכלית העלייה.

אבל במקום זה אנחנו רואים שהחיגר לא שומע ומתעקש להמשיך ולנסוע גם בלילה, אז יש בחינה כזאת שהאדם לא מוכן לעצור, לא מוכן להמתין, אפילו שהוא במצב של ירידה, הוא מתעקש, הוא לא מוכן להשלים עם המצב שהשם יתברך שם אותו בו, והוא רוצה להמשיך בפעולות מעשיות, במה שהיה רגיל כאשר הכל האיר לו והלך לו כסדר, במקום להוריד את הראש ולהמתין, הוא רוצה להמשיך קדימה.

ואז אנחנו רואים במעשה שנפלו עליו גזלנים, בשעת החושך, בשעת ירידה, האדם לא נמצא בשיא ישוב הדעת, אין לו את הכוחות המתאימים, ועל כן אם הוא עכשיו לא שומר על הקיים ומחזיק במה שיש, ומבקש את עזרת השם, הוא יכול גם ליפול ולאבד את מה שיש. ועל כן עיקר העיצה שמייעץ אותנו רבינו הקדוש במצבים כאילו, הוא ההתחזקות בתפילה, רצונות וכיסופים, ולהחזיק בכל נקודה טובה שזכית לעשות.

אם מרגידיס אותך ואתה שותק! צדיק, ניצחת את החיים...

הירח

אמא לבנה הקטן: רואה ילדי? זה הירח, פעם אבא אמר שהוא יוריד את הירח בשבילי... הילד: והיום? אמא: היום אני רבה איתו שיריד את הזבל.

רדיו ברסלב 'קול הנתי'

24 שעות ביממה של שידורים חיים,

מוסיקה יהודית, שיעורים של מיטב רבני ברסלב,

אמונה ושמחה.

מומלץ מאוד! להוריד את האפליקציה.

לבעלי טלפונים כשרים ניתן להאזין בחינם בטלפון - 077-2218148